

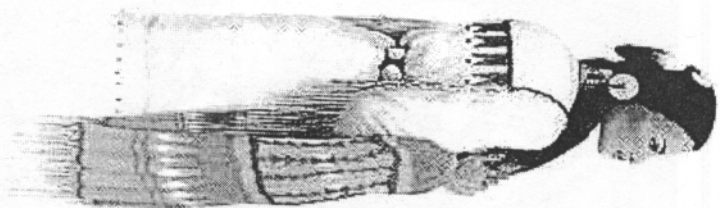

Termín „powwow“ je odvozen od slova „pau wau“, jež v jazyce kmene Algonquinských indiánů označuje doslova „toho, jenž sní“. Powwow byl prý původně indiánský medicíman, o němž se předpokládalo, že se svému umění naučil ze snů. Proto „pau-wau“ mohlo mít původně náboženský význam, ačkoliv dnešní powwow se již za náboženskou událost nepovažuje. Přesto ale stále některé písně, činnosti či předměty předváděné tanečnický mají skutečný duchovní význam. Moderní pow-wow jsou hlavně společenskými událostmi obecně přístupnými i pro širokou veřejnost.

Je známo, že myšlenka powwow vznikla původně mezi prérijními indiány, kteří obývají Velké pláň od jižních prérií Kanady až po dolní pláň Texasu. Všichni původní obyvatelé Ameriky mají obzvláště bohatou historii písní a tanců, jež byly jedinečné pro jednotlivé oblasti stejně jako pro jednotlivé kmény.

Každé léto pak většina kmenů z Pláň pořádala slavnosti, při nichž se všechny spolky, klany, jakož i všichni příbuzní sešli, aby obnovili své kmenové svazky. Letní období bylo přirozeně vybitáno kvůli zlepšené možnosti obživy a také počasi umožňovalo maximální pohyblivost. Tyto slavnosti byly často největší společenskou událostí celého roku, které množstvím slavnostních, posvátných a společenských tanců spojovaly jak jednotlivce tak i duchovní a válečnické spolky.

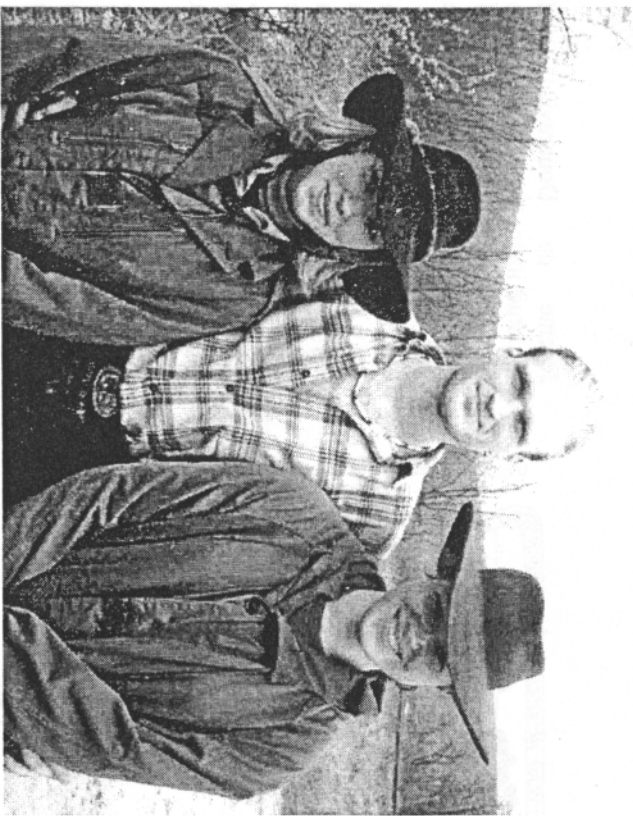
Mnoho kmenů z Pláň vytvořilo kmenová spojenectví, která návštěvami svých výročních slavností vzájemně utužovaly. Písně a tance stepních kmenů položily základ pro mezikmenové hnutí národního uvědomění, nazývané Powwow.

V Vlčovník

OBČASNÍK WOODCRAFT. KMENE VLKŮ

96
2002
Červenec

Vítejte na stránkách nového čísla Vlčovníku!

Na letní expedici kmene VLKŮ odjíždíme hromadně 20.7.2002 z hlavního nádraží. Sraz účastníků bude v 8:00h ve vestibulu. Nezapomeňte List účastníka s podepsaným prohlášením o bezinfekčnosti! (А ТАКЖЕ НАДРІЄКУ РОЛІШТОВУ А ОЦКОВАЦІ РАВУКАЗ)

Obsah tohoto čísla

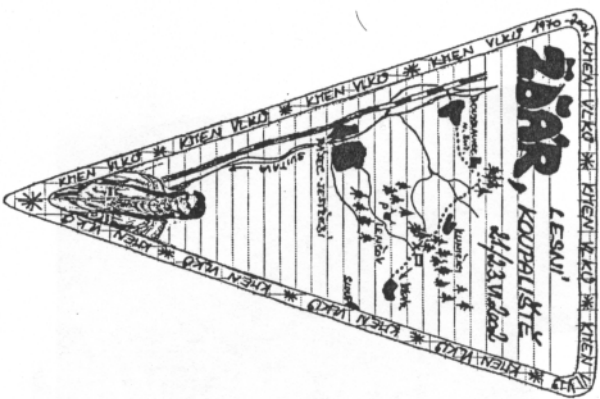
Výprava do Žďáru.....	2
Výprava na Kořenec.....	3
Jarní pow-wow.....	4
Výprava do Ivančic.....	6
Zkouška ohněm.....	7
Co je to pow-wow.....	8

Výprava do Žďáru

(21.-23.6.2002) *Jakub Š., Lukáš*

Koupali jsme se a pak jsme šli na drsnou klouzáčku. A pak jsme stanovovali. Lbilo se nám to dobře. Chodili jsme tři dny a tři noci.

Jedeme do Doubravice nad Svitavou a odtud jdeme po červené značce na Doubravický hrad. Po jeho prohlídce (byl celý zarostlý křovin) se alespoň snažíme určovat kytky, které na něm rostou.

Potom jsme šlapali dál po červené až k rybníku u Kuniček. Utábořili jsme se na jižním okraji lesa, kde jsme taky přčkali jednu velkou bouřku. Taky je tu dobré koupání. Ráno si opékáme špekáčky, poznáváme další kytky a přes Kuničky jdeme pěkným lesem k lesnímu koupališti u Žďáru.

Tady jsme se utábořili, poobědvali, zaplavali si a zahráli hry. Jana Š. a Terka si splnily čín I.Q.7. Jitka nám uvařila teplou večeři a já s Jarou jsme malým dětem udělali stezku odvahy, která se jim lhlila.

Neděle ráno začíná tím, že jsou všichni nahnání do rybníka. Po snídani, koupání, balení a opět koupání zahajujeme přesun do Rájce-Jestřebí. Napřed jdeme přes les a potom od hájenky Lenčov po červené a žluté turistické značce okolo rájeckého zámku až na nádraží.
Poslední hodinu travíme ve stínu stromů dopisováním denků.

A co chceme v příštím školním roce?

Verča a Karča, Markéta

Chceme hrát hry, psát si do denků, koupat se. Jít na kolotoče a prolizácky. Jít do ZOO. Jezdit na výpravy a taky na tábor a chodit na koupaliště.

Zkouška ohněm

(21.-23.6.2002)

Triša

Sešli jsme se o šesti na hlaváku. Jedeme čtyři... já (Triša), Pavel, Lad'a a Bary. Hlavní přístupní místo byl Havlbrod. Když jsme vystupovali z vlaku, už přišlo. Ušlapali jsme si asi tak desítku (*kilometrů*), když se spustil takovej slejvák, že dokonce i já jsem musel nasunout pončo.

Navečer jsme došli na místo činu. Byli jsme mokří až za ušima. Postavili jsme si stany (každý sám a šli jsme spát).

V sobotu ráno jsme se moc nezdrželi, šli jsme k přilehlé skále slaňovat. Podotýkám, že bez „sedáku“. Jenom s popruhem. Byla to chuťovka, málem jsem se rozmázl. Kolem poledne jsme vyrazili na cestu. Šlapali jsme jak vorekli celý zbytek dne a skoro celou noc. Schrupili jsme si tak dvě hodiny.

V neděli ráno budíček za svítání. Valili jsme 15 kiláků na vlak... no a pak dom (o jídle a pití nepišu, protože to asi nestojí za řeč).

V pátek večer jsme v Ivančičích měli noční hru po městě.

Jarří Pow-wow
(26.-28.4.2002)

Terka, Imušunkazi

Jeli jsme už v pátek ráno místo školy, protože Imu a já jsme byly ze školy omluvený. Hned ráno jsme se srazili na hlavním nádrů a jeli jsme vlakem do Vyškova. Tam jsme přeseďlali na autobus směr Hamiltony.

Na louce už nás čekal Vlk. Hned jsme začali stavět týpko. Muselo to vypadat fakt zajímavě....

Potom jsme se převlíkli do stylovky, zabýdřili se v týpku a šli prozkoumat okolí.

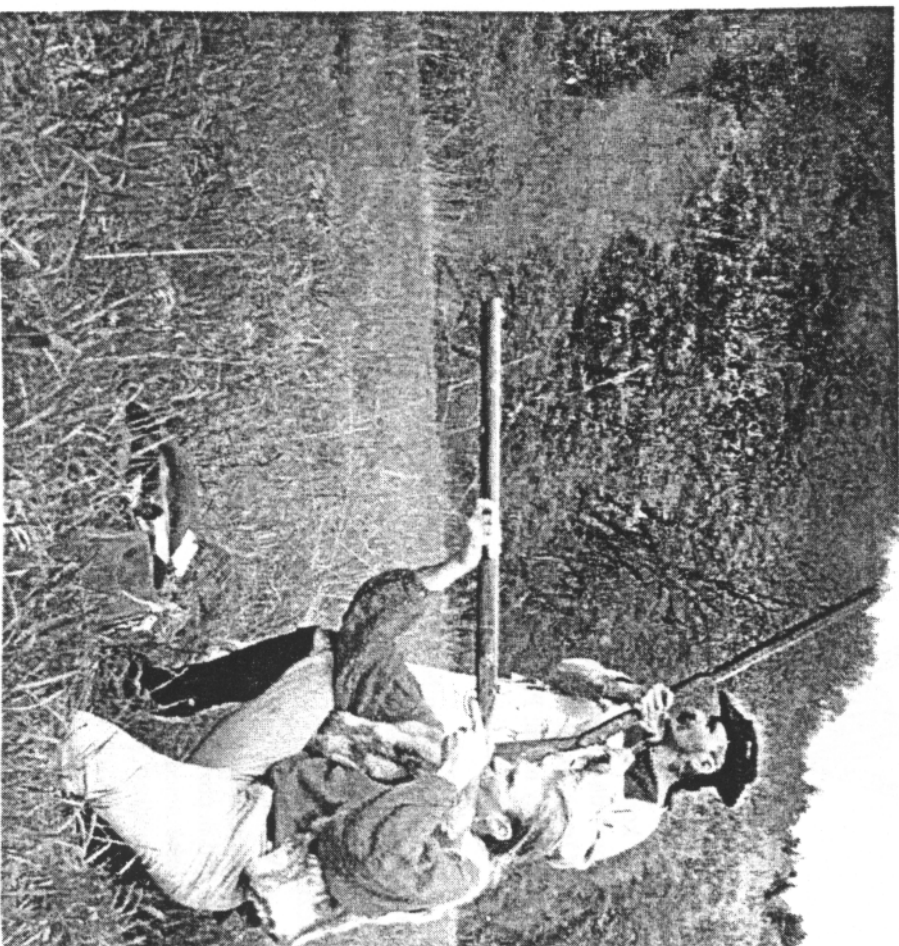
K večeru jsme s Terkou, Skypim, Bětkou a Kubou šli naproti Pekyrmu k autobusu. Cestou nás chytil pěkněj slejvák. Na zastávce jsme čekali naprosito promokli skoro hodinu a Pekyn nikde. Tak jsme se vydali na cestu zpátky do lesů a kdo nám od tábořiště šel naproti? Pekyn! Málem nás kleplo. Radši jsme šli rychle do týpka se usušit.

V sobotu ráno a dopoledne probíhalo došívání mokasinů, šatů, opasků a podobných maličkostí. Po obědě se celé tábořiště zúčastnilo velkolepé hostiny. Polívka z bachoru, placky, maso, brusinkový pudink .... Strašná dobrota! Hodovalo se až pozdě do noci.

V neděli ráno jsme se divali na indiánskou hru „Hon na medvěda“ a potom nás náčelník Pavel a Vlk učili střilet. Doceła se nám vedlo. Odpoledne jsme už jenom balili týpko a divali se na začátek Pow-wow. Škoda, že už musíme domů. Ale stejně.... i tak je to nezapomenutelný.

Vlk

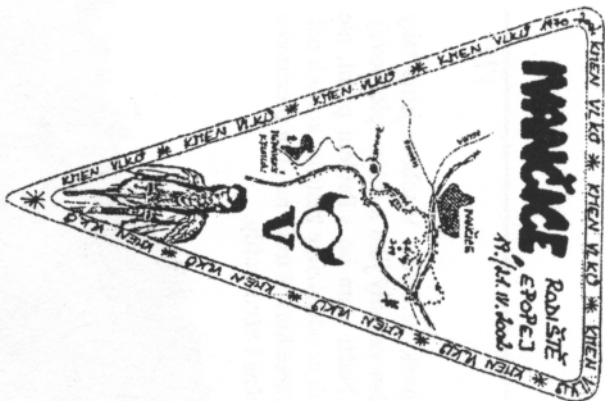
V sobotu i v neděli jsme si šli zastřilet z předovek na terč. V sobotu jsme taky hledali přírodníny (kytky, stromy –naši jsme jeden vzrostlý jilm a jednu spící sovu). V neděli jsme se zúčastnili lovu na medvěda. Našli jsem ho s Pavlem první, ale máme pušky a tady se „lovilo“ pouze šípama a tak si odcházíme zastřilet kousek dál. Kuba střílel z pistole a sem tam se mu dařilo z krátké hlavně trefit na 30m plechovku od sardinek! Terka s Imu jsou taky šikovný a občas i něco trefily.

Výprava do Ivančic

(19.-21.4.2002)

Blondák, Bejka

Jeli jsme do Ivančic. Spíme v DDM. Hráli jsme noční hru. Pátráme po číslech a z nich zjistíme slovo ROKYTNÁ. Ráno zlobíme Pavlka. Jdeme na pochod. Jdeme po červené na kopec. Hráli jsme na hobby a černé jezdec.... Dál už si to nepamatuju.

Jedeme vlakem do Ivančic. Spíme v DDM. Hrajeme noční hru. Vodíme slepýho mistra po nočním městě a zjišťujeme čísla na znameních a domech a z čísel skládáme slovo ROKYTNÁ. Velcí zpívají večerní píseň a mi spíme.

Ráno zlobíme Pavlka. Jdeme na pochod po červené na kopec. Máme přírodovědné brány. Tři dráčky nebo Vlk se vždýcky zastaví u nějakých známých kytek nebo stromů, každý kolem nich jde sám a oni se jich ptají na jména kytek a stromů kdo zná jde dál, kdo ne dělá 10 dřepů. Na kopci hrajeme na Hobiti a černé jezdec. Hobiti se snaží pronést co nejvíce zpráv do elfího města. Chytají jich černí jezdci a zprávy jim berň. Vyhrála družinka Imuškunkazi. Pronesla pět karet. Pak jdeme k řece a viaduktu. Tady házíme kameny na cíl. Pak se vracíme do DDM.

Tři Dráčky

V rámci sobotního večerního programu jsme si vyměnili s dětmi role v tom smyslu, že organizátoři zábavy jsou děti a chudáci, kteří musejí plnit jejich úkoly, jsme my velcí. Těto výhody děti okamžitě využívají a jako jednu z disciplin zařazují sklápovačky. Taky si na nás vymyslely dekomlat a spoustu dalších souleží.

V neděli ráno vyrážíme „v plné polní“ do údolí řeky Rokytné, kde se opět učíme kytky, stromy a práci s mapou a buzolou. Na nádraží v Butkovicích pak většina dětí nepoznala kvetoucí třešeň a tak si kráčí čekání na vlak klikováním. Ale vlakem ještě nejedeme domů. Jedeme na druhou stranu od Brna do Moravského Krumlova podívat se na místním zámku na Slovanskou epopej, která se má na podzim stěhovat do depozitářů v Praze a nebude již přístupná veřejnosti. Po shlednutí obřích pláten dojdáme poslední jídlo a pádíme na vlak.

Výprava do Benčova

(24.-26.5.2002)

Liča, Kuře

Přišli jsme na hlavní nádraží a hned šli na vlak. Jeli jsme asi půl hodiny a pak jsme přestoupili na autobus (v *Blansku, poznámka redakce*). Jeli jsme celou hodinu a pak šli 3 kilometry na tábořiště. Tam jsme si postavili jehlany a dali jsme si do nich spacák a batoh. Pak jsme opékali špekáčky a šli jsme spát.

Sobota: Ráno jsme vstali, zpívali, snídali a pak jsme se ve dvojicích museli naučit sedm kytek a třikrát se trefit do kotlíku za potokem. Pak jsme si dopisovali deníky a už tu byla další hra. Šli jsme po stezce a pak jsme vyjmenovávali věci co do lesa nepatří. Ty tam schovávaly Monika a Imu.

Potom si vaříme oběd a po něm byl polední klid. Pak byla bojovka. Po ní jdeme na kofolu a pak jsme večereli a šli spát.

Neděle: Ráno jsme vstali, uvařili polévku a nasnídali se. Pak jsme se sbalili, uklidili tábořiště a šli na autobus a vlak do Brna.

